

La Magazinul Universal din Pincota

Cineva • vinzătoare dintr-un mare magazin universal, deasupra căreia, înnoiază bătuță sdravăn în perete lozina: „Să deservim cu dragoste pe cumpărătorii”. Nu știu, cum se gîndește tovarășa aceasta să traducă în fapt lozina ce-i stă deasupra capului; știu însă că țipa la cîtețeni, arunca nărtau cu scribă, găsește pricină în toate. Cumpărătorii o coolec.

La Pincota — comună mare din raionul Arad — fiindcă găsești mare fortoză la Magazinul Universal, ce aparține cooperativei. Oamenii intră și ies cu cumpărătură din acest magazin, din ziua de 1 mai 1952 cînd a luat ființă.

Pe aici în Pincota au existat înainte cîteva dușugane ale chiburilor, care trăgeau și pielea de pe țărani muncitori. Așa că, Pincotenii erau obișnuiți să țîrguiască la Arad unde jaful era tot așa de fîlăresc. Poate niciodată nu și-ar fi închipuit că o să aibe la ei în sat un asemenea magazin universal, (denn de a exista și într-un oraș), care are secții atît de numeroase: textile măruntișuri, galanterie, încălțăminte, alimentare, chimicale, fierării, obiecte de menaj, produse de luturi, parfumerie, obiecte de joacă și jucării.

Și mulți țărani muncitori care au intrat pe ușa aceasta și eu leșit îmbrăcați în haine noi nouțe începînd de la țalpi și pînă în creștet. Pincotenele nu știu ce să aleagă cînd vin să țîrguiască din cele peste 2000 sortimente, din cele mai diferite.

Magazinul universal este însă într-o continuă creștere. În 1952 de pildă s-au vîndut atît măruri în valoare de 5.967.514 lei în 1953 în valoare de 9.225.688. Planul de vînzare pe luna trecută a fost îndeplinit cu 114 la sută.

Aproape în fiecare zi sosesc măruri la Pincota pentru Magazinul Universal. Cerințele sînt mari. Sătenii Pincotei vor să oumpe tot mai mult. Anul acesta de pildă au sosit 183 camioane cu felurite măruri.

Cînd intri în Magazinul Universal privești și se desfață, văzînd mărurile frumoase stivuite în stelaie, varietate de produse, vînzători îmbrăcați în halate albastre.

Intr-un colț vei observa un panou pe care scrie: „Brigada utemistă de bună deservire”. Iar alături steagu roșu de brigadă frunțată pe cooperative. Să facem cunoștință cu unii dintre membrii acestei brigăzi.

La secția măruntișuri e todeauna mare aglomerație. Și acum, țărana muncitoare Zăcol Cațija cumpără bafale, Kristof Maria nasturi, alte sătence vor să ia ață, ace, panglicii și altele. O codană brunetă servește clienții. Ba soacote măruri din serlare, ba măsoară și laie, ori completează bonuri.

E Hălămgăanu Elena, practiciană în vîrstă de vreo 16 ani. Se spune despre secția măruntișuri, că este secția cea mai grea. Ea cuprinde o cincime din sortimentele Magazinului Universal, adică 400. Ne putem închipui cîtă bătaie de cap trebuie să aibe Elena; să știe fiecare sortiment unde să-l cînt face. Ea le știe pe toate. Și nu este de cînt practicantă.

Familia Elenei e numeroasă. Tatăl ei are zece copii. Cîți copii atîtea meserii. Te miri cum s-au înfîlțit într-o familie atîția meserii. Unul e agricultor, altul e croitor, funcționar, muncitor la fabrica de tutun, oasnic și doar Elena „comerciantă”, cum spune mama.

Cum a îndrăgît Elena meseria ei? Unul din frații Ioan, e gestionar la un magazin de stat din Arad. A stat un timp la el. Ioan e dus-o de eteva ori la magazinul de stat. Aici a îndrăgît Elena măsuratul panglicilor, completarea bonurilor și celelalte atribuțiuni ale vînzătorului.

A venit apoi la Pincota, la Magazinul Universal și s-a specializat la secția măruntișuri. Acum se descurcă singură cu cele 400 de sortimente. Elena va pleca cînd la Școala de pregătire a cadrelor în cooperatie.

Sînt și necazuri oțedate. Pe Elena o doare înima cînd i se cere ceva și nu poate da. Cîți n-au vrut să cumpere astă iarnă fulare și pulovere. N-au fost. Au sosit acum eteva zile. N-are dreptate Elena să fie supărată din cauza asta?

Alți membri ai brigăzii, Drăgălina Aurel, cel care vînde stofă unei muncitoare de la fabrica „Răsăritul”, este unul din cei mai activi. În privința stragerii de noi membri în cooperativă.

De curînd, el a adus alți 7 noi membri. Aurel e de părere că se întărește cooperativa dacă sînt mai mulți contribuabili. Și are mare dreptate. Cum apucă un dram de timp liber, o înfînde pe la casele oamenilor cu „munca de lămurire”. Toate acestea le-a învățat la școala de pregătire a cadrelor din cooperativă, unde a studiat 3 luni. Aici a auzit el pentru prima oară că „Bogăția unei cooperative nu stă numai în măruri și bani, ci și în numărul membrilor”.

El a lămurit și pe bătrîna Velea Maria și pe colectivizatul Turlea Ioan, pe Matec Iuliana și pe alții.

Cu unii mergea greu. Pe aștia îi la frumusețe de braț, și-i duce la Magazinul Universal:

— Iți plac mărurile noastre? Ei, atunci înscrie-te, ce mai stai pe gînduri.

Mag Ioan, șeful brigăzii utemiste de bună deservire, e unul din cei mai vechi „comercianți” ai Magazinului Universal — chiar de la înfîlțirea.

Are destulă bătaie de cap cu secția lui de încălțăminte și stofe, cu conducerea brigăzii, dar își găsește timp și pentru încașarea fondului social. Iată, el și-a îndeplinit planul de încașări cu 354,13 la sută.

Mag știe că, șeful brigăzii trebuie să fie un exemplu demn de urmat pentru toți. El servește clienții cu mare atenție, iar în ce privește vînzarea, a vîndut măruri în valoare de 143.126 lei, în loc de 93.775 lei și planul.

Mai mîndru este însă Mag pentru codoca de reclamații. Îi-o da în mîna și-ți spune: — Răspunde-o, nu vei găsi nimic despre brigadă. Vîno după un an și dacă vei găsi ceva, o mîncîc fiică cu fiică.

Cu tovarășul Aurel Wohltrap, care e planificator cooperative, student în anul I al Institutului de Mine (fără frecvență) și secretar organizației de bază U.T.M., n-am putut să stau mult timp de vorbă. Abia a reușit să-mi vorbească ceva despre acțiunile utemistilor.

Mi-a povestit că în timpul verii, Magazinul Universal se deplasează pe teren.

— Cum, așa? — am întrebat mînat.

— Foarte simplu. În timpul tîrîșului utemistilor merg voluntar la aril, să ducă muncitorilor și țăranelor muncitori alimente, răcoritoare, dulciuri. Așa sprîjinim noi campania. Ne-am duc și primăvara, dar nu poți fugi după tractoriști.

Cînd am plecat de la Magazinul Universal din Pincota m-am gîndit că n-am văzut nici cînter lozina: „Să deservim cu dragoste pe cumpărătorii”. Imi ziceam: o fi uitat s-o pu-nă. Dar aducîndu-mi amînte de tîneții pe

care n-am cunoscut, mi-am zis că nu se poate. Dar vedeți că, așa este în unele locuri, unii bat din toabă și trimbîțoază, alții poartă în inimă ceea ce simt. Și dacă la Magazinul Uni-

Ei au văzut „Tînăra Gardă”

Intr-o zi, la gîzeta de perete „Tot înainte” a unității de pionieri nr. 1, a apărut la rubrica anunțuri următorul afiș: „Pionierii și elevii! Mîine la ora 3 are loc un matineu pentru copii. Veniți cu toții să vedeți minunatul film sovietic „Tînăra Gardă”. Copiii au cîntîi anului în pauză.

Doi pionieri din deșamentul nr. 3 discutau între ei.

— Nu știi cum e filmul? — se adresă Petrică lui Horia.

— Cred că va fi interesant. Este vorba despre „Tînăra Gardă” — răspunde acesta. Am evl și un fragment în carte, îți amîntești?

A doua zi la film au venit foarte mulți pionieri și elevi.

Aspectele minunate, pline de eroism, din viața și lupta comsomolizilor din Cernosin, se desășurau parcă aveau în fața ochilor. Pionierii au rămas impresionați.

Intr-altă zi, la cercul „prietenii cărții”, pioniera Dan Victoria a tînut o recenzie despre romanul „Tînăra Gardă” iar la o adunare tematică s-au făcut și discuții asupra eroilor din roman. Tema a fost susținută de către conducătoarea unității Lazăr Maria.

Mie mi-a plăcut mult scena cînd Oleg și-a luat rămas bun de la mama lui... — spune pionierul Lazăr Horia și așa, pe nesimțite, au pornit discuțiile.

Pionierul Brădeanu Costel spuse bălților că lui i-a plăcut deosebit scena cînd Serioja a aruncat din podul școlii sticle cu lichid inflamabil, incendînd comandamentul german.

— Ce lucru minunat e să fi erou. Dar noi oare am putea fi ea și el? — discutau pionierii din clasa a IV-a.

— Am cîntîi că Oleg Cosevoi a fost premiat la școală — spuse pionierul Oprea Gheorghe și apoi oți au zăcut pe gînduri.

Nu peste mult timp pe penul de moare numărul evidențierii săptămînal care eu lăst nouătoși 5 s-a înmulțit iar cînd a fost vorba de muncă voluntară pentru înfrumusețarea comunei și a parcului, pionierii au răspuns într-un număr mare. Iată dar cînt oasă adas cunoștința cu eroii „Tîneții Gărzi” pe care pionierii i-au îndrăgît și se străduiau apoi să le semene întru totul.

OTILIA MORARU
instrucătoare superioră de pionier la unitatea nr. 1 din comuna Chișineu, raionul Criș

Concursul micilor artiști amatori

Pe scenă se perindau formațiile pionierilor din satele și orașele raionului Botoșani. Ele se întreceau în cadrul concursului inițiat de colectivele unităților de pionieri din Cucuruzani și Bosancea.

Rînd pe rînd, în fața ochilor noștri treceau mici cîntăreți și dansatori precum și formațiuni corale. Toți se străduiau să aducă rezultate bune, colectivelor din mijlocul cărora au fost trimiși.

Corul școlii nr. 1 fele din Botoșani execută cu mult talent „Cîntec de școală”, „Cîntecul pionierilor pentru pace” și „Ce frumoasă-i primăvara”. Cele 52 pioniere cîntau cu suflet și cu multă gîngăsie. Mult apreciate au fost și corurile pionierilor din Cristești, Bucecea, Tudora și din Sulița care au prezentat cîntec specificie pionieresc.

Pe scenă apare un buchet de flori vii. Elevele Școlii Elementare nr. 7 din Botoșani execută dansul cu tema „Pionierii în grădina de

flori”. Apisuzele nu conțeneau vreme îndelungată. Comisia de apreciere este pusă în fața unei situații grele de rezolvat. Sînt buni dansatori și pionierii de la Tudora. Dar care e cel mai dănsator să ocupe locul I și care locul II? Jurnalul notăște: amîndouă formațiile sînt foarte actuale.

Sînt și multe tînețe care recită cu talent poezie. Așa de exemplu, Clărită Mircea un pionier unicat din Sulița. Avasloaie Teodora de la Școala elementară din satul Coșula și Coco Suzana elevă la Școala nr. 2 teie din Botoșani. Premiul I la recitări l-a obținut pioniera Micu Mona de la Școala nr. 6 teie din Botoșani.

Concursul artistic de cîntec, dansuri și recitări a constituit o manifestare minunată și posibilităților pe care le au copiii de a-și dezvolta aptitudinile lor.

Correspondent,
ADY ABRAMOVICI

„Sfîrșitul escadrei” pe scena Teatrului Național din Cluj

Recent a fost pusă în scenă la Teatrul Național din Cluj piesa „Sfîrșitul escadrei” una din creațiile de seamă ale dramaturgului sovietic Alexandr Corneicuc.

Inspirat din eroicele fapte de armă ale marinarilor flotei din Marea Neagră, piesa aduce pe scenă suflul revoluționar și înnoitor al anilor furtunoși și imediat următorii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Alături de piesa „Adevărul” scrisă de același Corneicuc, „Sfîrșitul escadrei” își păstrează actualitatea permanent constituind o înfățișare școlară de educație comunistă a tîneții generații.

Bazăt pe cercetarea unui bogat material documentar, piesa dezvăluie conflictul plin de dramatism a scufundării flotei de război din Marea Neagră pentru că ea s-a nu cadă în mîinile contrarevoluționarilor. La prima vedere conflictul pîșter ar apărea redus la două semne algebrice: plus și minus. Pe de o parte grupul marinarilor revoluționari, devotați pînă la capăt particulei bolșevicilor, capabili de orice sacrificii pentru triumful primei Revoluții Socialiste din lume, pe de altă parte grupul trădătorilor de patrie, a contrarevoluționarilor, animați de sentimente naționaliste care sînt stat și-a înfîlțit pumaiul în spatele tînarului stat socialist. Fără îndoială, această luptă rămîne pe de-a-ntruzul conflictul principal al piesei. Pe baza lui însă, Corneicuc țese o serie de conflicte la fel de intense dramatic, din rîndul ambelor tabere aflînd în luptă, se evidențiază caracterul puternic individualizat care dau o deășurare intens dramatică piesei.

Greindu-l pe Gaidai de pildă, Corneicuc a prins în figura acestui marinar devotamentul nemărginit al omului simplu pentru marea cauză a revoluției, pasiunea sa claofitoare, ura nestăvilită împotriva dușmanului.

Gaidai are însă un caracter mult mai complex. S-ar putea creea la un moment dat impresia că el ar fi un om de acțiune. Acesta este greșit. Acțiunile lui Gaidai n-au aproape nimic din limpezimea, calmul și judecata rece care trebuie să caracterizeze cu adevărat pe omul de acțiune. El are înorzi izbucniri anarhice iar atunci cînd puterea lui de înțelegere a evenimentelor este depășită, apelează la revolver. Atari trăsături îl fac pe Gaidai la un moment dat să acorde încredere trădătorului Cobza, încredere pe care el o plătește scump prin moartea ființei pe care o iubeste mult, Oxana. Dacă pînă la sfîrșit însă el își revine, recapătă încrederea — temporar pierdută — a tovarășilor săi, aceasta se datoroște faptului că primește ajutorul membrilor comitetului bolșevicilor de pe Marea Neagră care-l ajută să-și vadă rădăcinile și să poată lupta limpo triva lor.

Spectacolul Teatrului Național din Cluj se bucură de o reușită distribuție. Pe prim plan se situează Gheorghe Aurelian, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat, care îl interpretează pe Gaidai. Actorul, reușește să înfățișeze sublimul personajului într-un mod convingător și realist, realizînd un Gaidai care impresionează pe spectatori prin cîntea, sinceritatea și pasiunea sa revoluționară. Ceea ce s-ar cere actorului ar fi o economie a gesturilor și o mai accentuată sensibilitate în scenă — puține la număr — de apropiere sau fletescă față de Oxana.

În rolul Oxanei atîl Maia Tîpan-Kaufman cil și Rodica Dăminescu n-au reușit să pătrundă suficient caracteristicile acestui personaj. Ambele interprete se mișcă greoi pe scenă din impresia de artificialitate. În plus, Maia Tîpan-Kaufman joacă fără cădura și emoție scenele de dragoste cu Gaidai, creînd falsă impresie că femeilor din timpul revoluției le-ar fi fost caracteristice numai duritatea, fermitatea, hotărîrea de luptă. A înfățișat tipul femeii revoluționare numai în felul acesta, lipsind-o de cădura și feminitatea necesară, însemnănd a-i denatura chipul, a-i zguravi unilateral.

Din grupul marinarilor devotați revoluției se evidențiază și figura bătrînului șef de echipă, Buhta. Acesta este un om înșiși care-și îndeplinește conștiința datorită: supraviețuirea curățenței pe punte. Aparent, Buhta este un personaj naiv, avînd în momentele cele mai puternice ale piesei, atunci cînd se pune problema dacă flota trebuie sau nu scufundată, preocupări ca aceea de păstrare a curățenței pe vase. Deși o rudă de-a lui a fost marinar pe Potemkin și-a murit pentru dreptate, Buhta se ține departe de frîntîmîntele marinarilor, nu intră în comitetul bolșevicilor. În fond însă Buhta e un marinar cu o profundă sensibilitate, cu o mare dragoste pentru meseria lui, cu un umor fin și sănătos. Umilit și jignit de generații întregi de ofițeri scliviști și încrezuți, Buhta s-a retras în sine, a încercat să creeze o barieră între el și viața. Ideile generoase ale Revoluției Socialiste din Octombrie, viața nouă care-și face loc printre marinarii flotei din Marea Neagră, respectul care i se acordă îl trezesc pe Buhta, îl fac să înțeleagă că atîtitudine de neutralitate nu poate să ducă decît la un sfîrșit asemănător vasului Potemkin. De aceea cuvintele lui — revoluția irekin — sînt străbătute mîrle pe vase curate”, nu sînt adresate numai unui marinar indisciplinat care și constituie că revoluția însemnă anarhie, ci închipuie și un îndemn adresat propriu-său ființe. Integrarea lui Buhta în rîndul marinarilor revoluționari, participarea la nemijlocită lupta pentru izbînda ideilor noi, este un fapt firesc și natural.

În rolul șefului de echipă Buhta, tînarul se-

Cronica dramatică

Spectacolul Teatrului Național din Cluj se bucură de o reușită distribuție. Pe prim plan se situează Gheorghe Aurelian, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat, care îl interpretează pe Gaidai. Actorul, reușește să înfățișeze sublimul personajului într-un mod convingător și realist, realizînd un Gaidai care impresionează pe spectatori prin cîntea, sinceritatea și pasiunea sa revoluționară. Ceea ce s-ar cere actorului ar fi o economie a gesturilor și o mai accentuată sensibilitate în scenă — puține la număr — de apropiere sau fletescă față de Oxana.

În rolul Oxanei atîl Maia Tîpan-Kaufman cil și Rodica Dăminescu n-au reușit să pătrundă suficient caracteristicile acestui personaj. Ambele interprete se mișcă greoi pe scenă din impresia de artificialitate. În plus, Maia Tîpan-Kaufman joacă fără cădura și emoție scenele de dragoste cu Gaidai, creînd falsă impresie că femeilor din timpul revoluției le-ar fi fost caracteristice numai duritatea, fermitatea, hotărîrea de luptă. A înfățișat tipul femeii revoluționare numai în felul acesta, lipsind-o de cădura și feminitatea necesară, însemnănd a-i denatura chipul, a-i zguravi unilateral.

Din grupul marinarilor devotați revoluției se evidențiază și figura bătrînului șef de echipă, Buhta. Acesta este un om înșiși care-și îndeplinește conștiința datorită: supraviețuirea curățenței pe punte. Aparent, Buhta este un personaj naiv, avînd în momentele cele mai puternice ale piesei, atunci cînd se pune problema dacă flota trebuie sau nu scufundată, preocupări ca aceea de păstrare a curățenței pe vase. Deși o rudă de-a lui a fost marinar pe Potemkin și-a murit pentru dreptate, Buhta se ține departe de frîntîmîntele marinarilor, nu intră în comitetul bolșevicilor. În fond însă Buhta e un marinar cu o profundă sensibilitate, cu o mare dragoste pentru meseria lui, cu un umor fin și sănătos. Umilit și jignit de generații întregi de ofițeri scliviști și încrezuți, Buhta s-a retras în sine, a încercat să creeze o barieră între el și viața. Ideile generoase ale Revoluției Socialiste din Octombrie, viața nouă care-și face loc printre marinarii flotei din Marea Neagră, respectul care i se acordă îl trezesc pe Buhta, îl fac să înțeleagă că atîtitudine de neutralitate nu poate să ducă decît la un sfîrșit asemănător vasului Potemkin. De ceea cuvintele lui — revoluția irekin — sînt străbătute mîrle pe vase curate”, nu sînt adresate numai unui marinar indisciplinat care și constituie că revoluția însemnă anarhie, ci închipuie și un îndemn adresat propriu-său ființe. Integrarea lui Buhta în rîndul marinarilor revoluționari, participarea la nemijlocită lupta pentru izbînda ideilor noi, este un fapt firesc și natural.

Pe scena Teatrului Național din Cluj rolul lui Cobza este interpretat de actorul Dorel Urdăleanu. Interpretul reușește să înfățișeze în Cobza arivist, demagog, cinic, lingășitor la nevoie, dar conștient că aceasta îi poate aduce gradul de ofițer și numeroase avantaje materiale. Un merit al jocului actorului este și faptul că spectatorul nu sezează multă vreme jocul-dublu al trădătorului, considerîndu-l un timp o pe un om cinstit.

Colectivul Teatrului Național din Cluj a reușit să creeze un spectacol omogen, dinamic și emoționant. Regizorul spectacolului (Mihail Reicu și Constantin Anato) au avut la îndemînă datorită tovarășului Florian Laurențiu Hodogor, student la Institutul de literatură din Harkov textul piesei revăzut. În ultima variantă, Corneicuc a introdus o serie de replici care demască mai puternic legăturile membrilor guvernului naționalist ucraïnean cu reprezentanții imperialismului german. În felul acesta, încercările comandantului flotei din Marea Neagră de a întorcea vasele la Sevastopol pentru a le preda guvernului ucraïnean trădător, precum și necesitatea ordinului dat de puterea sovietică de scufundare a vaselor, apar mai limpede, mai clare. Pînă în scenă piesa, regia a trebuit să facă față unor mari greutăți tehnice. Numărul mare de figuranți necesită caracterul de masă al piesei, de corurile adecvate atmosferice, efectele pirotehnice, precum și problemele legate de scufundarea vasului și-au găsit o rezolvare satisfăcătoare. Astfel, respectînd indicațiile autorului, regia artistică a rezolvat problema pășirii de către marinarii a vasului prin trecerea actorilor prin sală, moment de o înaltă emoție artistică. Trebuie evidențiată de asemenea soluția ingenioasă și originală a scufundării vasului realizată prin ridicarea unei perdele de lîm alb surîndur valurile mării.

Decorurile datorate pictorului scenograf Mircea Matcaboți reușesc să întregesc atmosfera solemnă a zilelor furtunoase de după Marea Revoluției Socialiste din Octombrie.

O notă supărătoare în omogenitatea spectacolului o constituie felul defectuos în care este audiat partitura muzicală. Datorită modului nesatisfăcător în care partitura a fost înregistrată de bandă de magnetofon în sală se aud mai multe hîrîrituri și picsele.

După spectacolele cu piesele „Lîmba Iarovaia” și „Tremul blindat” colectivul Teatrului Național din Cluj a înregistrat încă o pagină de succes pe lînia prezentării publicului clujean a operelor celor mai reprezentative din istoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

I. DELEANU
correspondentul „Scînteii tîneretului” pentru regiunea Cluj.

FOLETON

Un bibliotecar... inovator și niște cititori de ai săi

Mii de bibliotecari, profesori, academicieni, oameni de știință și litere, autori, editori, tehnoredactori, trîșese cu convingerea că sistemul de clasificare zecimală a cărților este cel mai științific și cel mai indicat mijloc pentru a asigura buna funcționare a bibliotecilor.

În realitate „clasificarea zecimală este un sistem nepractic, greoi, complicat, o metodă care nu poate fi stăpînită de nici o minte omenescă”. Auziți, dragi bibliotecari, profesori, academicieni, oameni de știință și litere, autori, editori, tehnoredactori? Fiți atenți la acest secret! Voi nu puteți stăpîni acest sistem — cu care lucrați zi de zi, de vreo șase-sapte ani de zile — afară doar, dacă, mintea voastră este supraomenescă.

De! Grigore Iorgu, onoratul bibliotecar de la Biblioeca Sindicală Universitară a Căminului nr. 1 din București este cel care a elaborat teoria mai sus-amîntită. Cu un adevărat om de știință el nu s-a mulțumit numai cu propovăduirea acestui adevăr, ci a trecut la partea experimentală. Biblioteca unde funcționează ca bibliotecar Grigore Iorgu este aranjată nu pe baza clasificării zecimale ci pe baza unui sistem nou original denumit Biblioteca e amensajată — după spusele lui Grigore Iorgu alfa-betic, după consiliile studenților care așteaptă 20 de minute eliberarea unei cărți, aland-dala!

La fel ca multe din marile genii pe care le-a avut omenirea pînă în veacul nostru — nici bibliotecarul Grigore Iorgu nu este însă înțeles de către semenii săi. În loc de a primi laudele și premiile atît de bine meritade, Grigore Iorgu, primește note de serviciu de la direcțiunea Bibliotecii Centrale Universitare, note ce vorbesc despre „neîndeplinirea celor mai elementare îndatoriri”, „nerespectarea disciplinei muncii”, „neprezentarea la timp a situațiilor lunare” etc. E o nedreptate! — susține el — Cu siguranță că direcțiunea Bibliotecii Centrale, închisată în mîsurile birocratice a pierdut perspectiva, nu poate vedea lucrurile în mare, nu poate aprecia situația generală. Altfel n-ar mai face altceva ca să graficiu bibliotecii să constanț la cifra zero în ceea ce privește organizarea cercurilor de citire, conferințelor, consfătuirilor cu cititorii, serilor literare, expozițiilor și vitrinelor cu cărți, pentru că în schimb ar putea vedea cînt de veștinose trepte celălalt grafic, al... cărților dispărute.

E drept, în acest domeniu Grigore Iorgu mai are multe de făcut. Pînă acum au dispărut din bibliotecă un număr de 856 volume, adică abia 20 la sută din fondul de cărți. Dar dacă ținem seama că acestea s-au pierdut numai în 35 de luni de activitate, trebuie să recunoaștem că bibliotecarul stă destul de bine, a avansat serios cu graficul. El unul o făcut tot ce-a putut — A mers pînă acolo în cînt a încaout dispozițiile în vigoare care nu permiteau de cînt împrumutarea unei singure cărți unei persoane și în cazuri excepționale cîte două, și, cu de la sine putere, a dat și trei și patru și chiar opt sau zece cărți unor studenți. Așa că strădaniile depuse pentru ca graficul dispariției cărților să crească, compensată cu lipsa de activitate în celelalte domenii.

Numele că Bibliotecă Centrală nu-l este recunoscută, l se spune că e vinovat de neglijență, că mare evidentă precizie și nu intervine pentru restituirea cărților, prin intermediul organizațiilor de U.T.M. din facultăți. Nimeni nu vrea să priceapă că pînă acum a existat a fost imposibil, — din motive foarte serioase — Festivalul și viscolul — iar acum e inutil, pentru că cea mai mare parte din cititorii au absolvit învașămîntul superior sau au plecat din cîmin, iar unii n-au fost nici cînt, nici în cîmin și nici în Universitate.

Be mai mult încă! S-a constatat că numărul cărților dispărute este mult mai mare decît al celor nerestituite de împrumutătorii și culmea, tot Iorgu e socotit vinovat de asta. El, el care nici măcar nu stă prin bibliotecă ci își petrece tot timpul în cabina portuarului, la o partidă de table sau la un păhăruț de vin, E drept că în timpul ăsta unii cititori

mascheze adevăratele intenții Cobza întrecînd un timp falsă credință că el este apărător de voiaș ai revoluției arăgînd — ce e drept temporar — și pe Gaidai trăsătorii lui.

Pe scena Teatrului Național din Cluj rolul lui Cobza este interpretat de actorul Dorel Urdăleanu. Interpretul reușește să înfățișeze în Cobza arivist, demagog, cinic, lingășitor la nevoie, dar conștient că aceasta îi poate aduce gradul de ofițer și numeroase avantaje materiale. Un merit al jocului actorului este și faptul că spectatorul nu sezează multă vreme jocul-dublu al trădătorului, considerîndu-l un timp o pe un om cinstit.

Colectivul Teatrului Național din Cluj a reușit să creeze un spectacol omogen, dinamic și emoționant. Regizorul spectacolului (Mihail Reicu și Constantin Anato) au avut la îndemînă datorită tovarășului Florian Laurențiu Hodogor, student la Institutul de literatură din Harkov textul piesei revăzut. În ultima variantă, Corneicuc a introdus o serie de replici care demască mai puternic legăturile membrilor guvernului naționalist ucraïnean cu reprezentanții imperialismului german. În felul acesta, încercările comandantului flotei din Marea Neagră de a întorcea vasele la Sevastopol pentru a le preda guvernului ucraïnean trădător, precum și necesitatea ordinului dat de puterea sovietică de scufundare a vaselor, apar mai limpede, mai clare. Pînă în scenă piesa, regia a trebuit să facă față unor mari greutăți tehnice. Numărul mare de figuranți necesită caracterul de masă al piesei, de corurile adecvate atmosferice, efectele pirotehnice, precum și problemele legate de scufundarea vasului și-au găsit o rezolvare satisfăcătoare. Astfel, respectînd indicațiile autorului, regia artistică a rezolvat problema pășirii de către marinarii a vasului prin trecerea actorilor prin sală, moment de o înaltă emoție artistică. Trebuie evidențiată de asemenea soluția ingenioasă și originală a scufundării vasului realizată prin ridicarea unei perdele de lîm alb surîndur valurile mării.

Decorurile datorate pictorului scenograf Mircea Matcaboți reușesc să întregesc atmosfera solemnă a zilelor furtunoase de după Marea Revoluției Socialiste din Octombrie.

O notă supărătoare în omogenitatea spectacolului o constituie felul defectuos în care este audiat partitura muzicală. Datorită modului nesatisfăcător în care partitura a fost înregistrată de bandă de magnetofon în sală se aud mai multe hîrîrituri și picsele.

După spectacolele cu piesele „Lîmba Iarovaia” și „Tremul blindat” colectivul Teatrului Național din Cluj a înregistrat încă o pagină de succes pe lînia prezentării publicului clujean a operelor celor mai reprezentative din istoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

I. DELEANU
correspondentul „Scînteii tîneretului” pentru regiunea Cluj.

rămîn singuri în bibliotecă, dar asta nu poate fi cauza disparițiilor. Grigore Iorgu a luat măsuri de precauție și încuie ușa la plecare, astfel că nici un cititor nu poate păși în bibliotecă pînă la înapoarea bibliotecarului-țîmner. Cu atîta vigilență e de neînțeles cum dispar totuși cărțile, în special cele care au format de buzunar.

Francezii au o vorbă: „Cîteodată, și ghinionul îți folosește la ceva”. Grigore Iorgu a reușit să întorcă lovitura notelor de serviciu, să le facă să ricoșeze și să tragă un folos din acesle blestemăți. Oricîteori îi cere cineva să deschidă biblioteca, Grigore Iorgu scoate din buzunar o „notă de serviciu” o arată solicitatorului și-i adaugă cu patos:

— Iată, urgent! Am fost criticat că nu dau la timp situațiile. N-am ce face! Trebuie să lucrez la situații. Ce, vreți să capăt alt avertisment? Vîno mîine, poimîine, răspomîine. Acum n-am timp.

Unii spun că nici dacă i s-ar cere să facă singur toate situațiile Institutului de Statistică tot n-ar trebui să țînă biblioteca închisă atîta vreme. Iar alții cer chiar ca Biblioteca Centrală Universitară să-i trîmită un înlocuitor bibliotecarului Grigore Iorgu și nîl deducm scrisori de curtoazie.

Ar mai fi o nedreptate. Nu referitor la bibliotecarul căminului de studenți nr. 1. În privința lui sîntem dumiții. Ne întrebăm însă ce s

O răspundere mare

Terminasem lucru și ne îndreptam cu toții spre sala de ședințe. O adunare generală U.T.M. ca cea de astăzi nu mai avusesem. De aceea eram și mai preocupați, mai frământați ca alte dați. Astăzi organizația noastră U.T.M. din fabrica de confecții „Proletarul Rosu” din Birlad, urma să ia în discuție cererile a doi utemiști pentru a fi recomandați să fie primiți în rândurile candidaților de partid.

Vreau însă să-i atrag atenția asupra celorva lipsuri pe care, după părerea mea, trebuie să le lichideze neapărat. Este vorba în primul rând de disciplină. De o disciplină severă în timpul producției, care la tovarășul Radu mai scrijele câte odată. Tovarășul Radu, ești obligat să muncești și să te porți așa cum muncesc și se poartă comunistii.

Activitatea unor utemiști s-a luat în discuție de către adunarea generală U.T.M. și în alte dați. De data aceasta însă, tinerii au analizat activitatea tovarășilor lor cu mult mai multă exigență; utemiștii și-au cîntărit spusele cu mult mai bună maturitate. Am discutat în felul acesta fiindcă trebuia să hotărîm dacă trebuie să recomandăm pe doi membri ai organizației noastre spre a fi primiți în rândurile candidaților de partid. Și adunarea generală U.T.M. a hotărît să propună comitetului rațional U.T.M. recomandarea celor doi tovarăși.

Evenimentul cel mai important din viața mea

În viața unui om se întîmplă multe lucruri care îl emoționează, care îl însuflețesc. În muncă, acestea sînt îndeobște lucruri personale. Sînt însă unele evenimente care-ți aduc ceva nou, care schimbă multe din însuși felul de viață de pînă atunci, care dau o altă natură preocupărilor tale. Unu din aceste evenimente îl constituie primirea cravatei roșii de pionier. Sînt instructor de pionieri și am văzut mulți copii primindu-și cravata. Și cel mai neastîmpărat ca și cel mai liniștit dintre ei era la fel de emoționat. În lumea lor, în sfera lor de preocupări, intervenea din ziua aceea (treptat o schimbare care le aducea preocupări și bucurii noi. Pentru unii dintre ei, a urmat apoi intrarea în rândurile U.T.M. Nu știu dacă toți au fost tot atît de fericiți ca și mine, dar momentul în care eu am fost primit în U.T.M., acel moment al tinerii mele, va rămîne veșnic înrîm în sufletul meu. Aceasta a fost deosebit de important din viața unui om. Așa cred eu. Însă amîndouă aceste evenimente prin preocupările noi pe care le aduc odată cu ele, prin problemele noi pe care le ridică, nu fac decât să ne pregătească pe noi tineri, pentru cel al trăieii și cel mai important eveniment din viața noastră: intrarea în rândurile partidului.

Aceasta este dorința mea cea mai arzătoare: să devin membru de partid, să intru în fruntea celor mai înaintați de lupă. Pentru aceasta organizația noastră U.T.M. m-a învățat multe lucruri frumoase. M-a învățat să fiu cinstit cu mine și să mă port cinstit cu tovarășii mei, să-i iubesc și să să prețuiesc așa cum trebuie munca lor. Lucrul principal însă învățat de la U.T.M. îl constituie dragostea față de partid și față de cauza lui. Organizația U.T.M. m-a învățat să depun tot sufletul și elanul meu întru realizarea unei sarcini — ori cît de mică ar fi ea, care servește cauzei partidului. Și pentru toate aceste învățăminte, mulțumesc organizației noastre U.T.M. din tot sufletul.

Ziua în care s-a discutat cererea mea în adunarea organizației de bază P.M.R. din comuna V. L. Crivov a fost o zi de muncă oștină. Pentru mine însă ea constituie ziua în care în viața mea începe să se facă o cotitură. Seara a avut loc adunarea. S-a citit cererea și alte documente din dosarul meu. M-am făcut autobiografia. Mi s-au pus apoi întrebări. Toate ce învățasem m-a ajutat. M-am dat însă seama că viața din jurul meu trebuia să progreseze cu mai multă înțelegere, să o judec mai matur. La discuții tovarășii erau critici cu asprime unele lipsuri. Simțeam însă la fiecare dintre ei dorința de a mă ajuta. Și lucrul acesta m-a umplut sufletul de căldură. S-a pus cererea mea la vot. Știam că în momentul acesta se vorbăște dacă vor lua sau nu în rândul candidaților de partid. Am fost primit.

Correspondent URSU CONSTANTIN

Concurs de creație populară pe tema „Prietenia Romîno-Sovietică”

În cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică și cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea Asociației Romine pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.), Consiliul General A.R.L.U.S., împreună cu Ministerul Culturii, (Case Centrală a Creației Populare și Direcția Generală a Așezămintelor Culturale), în colaborare cu Consiliul Central al Sindicatelor, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea Artiștilor Plastici, Muzeul de Artă Populară, Institutul de Folclor, Ministerul Forțelor Armate și Uniunea Centrală a Cooperativelor de Producție Meșteșugărească, organizează un concurs de creație populară pe tema „Prietenia Romîno-Sovietică”.

Concursul își propune să realizeze o largă acțiune de masă pentru a da posibilitate oamenilor muncii să-și exprime prin lucrări de artă plastică, muzicală și literară sentimentele de dragoste, recunoștință și prietenie față de Uniunea Sovietică, să dezvolte creația artistică de amatori în rândul oamenilor muncii și să pună în valoare tezaurul folcloric al poporului român și al minorităților naționale. Concursul se organizează pentru toate ramurile de creație populară: cântăreți și broderii, țesături, lucrări în piele, creșterii și sculpturi în lemn, cărăbune, sare, os, cizelări în metal, gravură și caricaturi, picturi și desene pe diferite materiale, decorații artistice și gazele de perete, ceramică, împletituri de pai, papură, răchită, precum și cîntece, poezii, scenele, basme populare, strigături.

Concursul își propune să realizeze o largă acțiune de masă pentru a da posibilitate oamenilor muncii să-și exprime prin lucrări de artă plastică, muzicală și literară sentimentele de dragoste, recunoștință și prietenie față de Uniunea Sovietică, să dezvolte creația artistică de amatori în rândul oamenilor muncii și să pună în valoare tezaurul folcloric al poporului român și al minorităților naționale. Concursul se organizează pentru toate ramurile de creație populară: cântăreți și broderii, țesături, lucrări în piele, creșterii și sculpturi în lemn, cărăbune, sare, os, cizelări în metal, gravură și caricaturi, picturi și desene pe diferite materiale, decorații artistice și gazele de perete, ceramică, împletituri de pai, papură, răchită, precum și cîntece, poezii, scenele, basme populare, strigături.

Concursul își propune să realizeze o largă acțiune de masă pentru a da posibilitate oamenilor muncii să-și exprime prin lucrări de artă plastică, muzicală și literară sentimentele de dragoste, recunoștință și prietenie față de Uniunea Sovietică, să dezvolte creația artistică de amatori în rândul oamenilor muncii și să pună în valoare tezaurul folcloric al poporului român și al minorităților naționale. Concursul se organizează pentru toate ramurile de creație populară: cântăreți și broderii, țesături, lucrări în piele, creșterii și sculpturi în lemn, cărăbune, sare, os, cizelări în metal, gravură și caricaturi, picturi și desene pe diferite materiale, decorații artistice și gazele de perete, ceramică, împletituri de pai, papură, răchită, precum și cîntece, poezii, scenele, basme populare, strigături.

Să trecem proba de tir

Tirul, ca și celelalte ramuri de sport, a luat un avînt deosebit în țara noastră. Dintr-un sport ce era rezervat înainte exclusiv clasei exploatare, a devenit un sport din ce în ce mai răspîndit în masă. Datorită condițiilor noi materiale create de regimul democratic-popular din țara noastră, oamenii muncii se avîntă tot mai însufleșiți pe terenurile de sport, și participă în proporții mereu crescînde la competițiile rezervate începătorilor.

Din rîndurile acestor începători s-au ridicat numeroase elemente tinere care antrenîndu-se științific și sistematic au obținut performanțe din ce în ce mai bune. Depinderea analizatorului vizual (ochiul) cu ochirea corectă, coordonarea cu dibăce a unor mișcări în diferite poziții de tragere, declanșarea focului în momentul vînt, educă și dezvoltă la un nivel deosebit de înalt atenția, finețea și precizia, stăruința și răbdarea, calmul și drăznea. Emoția concursului poate să provoace o pierdere a autocontrolului. E necesar în acest caz să existe un calm deosebit și o voință drăză, pentru a se lua arma la ochi de mai multe ori, chiar de 5-6 ori și a declanșa focul numai atunci cînd trăgătorul e convins că a realizat ochirea corectă. În tir, fără această siguranță de sine nu se pot obține rezultate de performanță și nici măcar rezultate mijlocii.

În vizită la viltorii colegi

E ora 6 după amiază. Printre studenții Secției de științe naturale-geografie de la Institutul pedagogic de 3 ani din București domnește un viu neastîmp: sînt în aşteptarea profesorilor dragi. — Elevii absolvenți ai școlilor medii, studenții de medicină și inginerii, care vin să cunoască viața și munca lor, să se familiarizeze cu laboratoarele, săle de curs, amfiteatrele acestui Institut din București.

În laboratorul de zoologie, studenții arată elevilor minimele diferitelor aparate, a microscopelor, a binocularelor etc. Sub ochii lor se deslășoară viața protozoarelor, a diferitelor crustacee, fenomene care nu se pot vedea cu ochiul liber. Elevii continuă vizitarea Institutului. Atenția cu care urmăresc experiențele arată hotărîrea lor nestăruită de a înțelege științele care se vor afla în cercetarea științelor științelor. După ce au vizitat laboratorul de anatomie, unde s-a văzut cum sînt unele broaște continuă să se joacă și după ce a fost scoasă din corp, fiind pusă în ser fiziologic — cu această oportunitate parviziunii, — grupele de elevi le sînting toate în laboratorul osteriei „Bazele posibilității agricole”.

Străbătînd sălele și coridoarele, privirea elevilor intră asupra planșelor, a vitrinelor, a descrierilor de pe pereți; ei caută să pătrundă specificul muncii institutului, scotă de a da cadre didactice cît mai bine pregătite pentru ciclul II al învățămîntului elementar. Studenții nu mai prîndesc să răspundă întrebărilor: elevii vor să afle cît mai mult — doar peste câteva săptămîni vor trebui să hotărască profesia pe care o vor înbrățiși, drumul pe care-l vor alege în viață.

În laboratorul de geografie, sub ochii elevilor al elevilor (trebuie lăsa unii volonți în muncă). Ei sînt în cel mai înalt grad de entuziasm, se studiază, află diferitele lor întrebări. — Dar cum s-ar fi putut pe toate? — se întrebă un elev. — Desigur — îl îndreptă studenții — vă veți împărtăși în grup și înțeleg pe la fiecare viltor vă veți vedea toate experiențele. În laboratorul de geografie, sub ochii elevilor al elevilor (trebuie lăsa unii volonți în muncă). Ei sînt în cel mai înalt grad de entuziasm, se studiază, află diferitele lor întrebări. — Dar cum s-ar fi putut pe toate? — se întrebă un elev. — Desigur — îl îndreptă studenții — vă veți împărtăși în grup și înțeleg pe la fiecare viltor vă veți vedea toate experiențele.

Uzina — școală

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

Corespondent științific

La Camp Dietrick în S.U.A. florile nu pot răsări și nici cîrpiți păsărelelor nu se aud. Șevanții în haine de cauciu nu se gîndesc de dragoste caldă la viltorii omierii. Aceasta e un prost „business” astăzi în S.U.A. și nu pentru acest lucru sînt plății de către Pentagon. Act în laboratoarele mari ca niște hangare de aeroplan se cercetează — iar afară de timp se experimentează — armele de externare în masă. Departele la zeci de mii de kilometri de acești savanți ai morții, în laboratorul fabricii „Partizanul Rosu” din Orașul Stalin un doctor cercetează cu atenție lichidul dintr-o eprubetă. Urmărește cu răsuflarea lăsată reacțiile coloranțului. Se pare că a găsit ceea ce o înfrîngura a căutat zile și săptămîni de-a rîndul, de cercetări migăloase, căci pe chipul său obosit a înlîntit stînger un zîmbet. Este dr. Roll, corespondentul științific al Institutului de cercetări textile, pielărie și cauciu. El a contribuit creator la introducerea metodei de retratare a țesăturilor de semință, vopsite cu coloranți indigeni. În urma acestui procedeu, țesăturile vopsite au căpătat o rezistență sporită față de acțiunea apei, luminii și căldurii.

Corespondenții științifici ai Institutului de cercetări nu este un fenomen izolat. Exemple de acest fel sînt numeroase. Încă de anul trecut, Institutul de cercetări textile, pielărie și cauciu puse la punct o serie de lucrări re-urmasi a fi introduse în procesul de producție. Astfel, noul procedeu tehnologic de tăbăcire rapidă a tălpii „crom-aluminiu-lanin” a fost adoptat de către trei întreprinderi unde se realizează aproximativ 50 la sută din întreaga producție de talpă a țării noastre. Prin acest procedeu se scurtează simțitor ciclul de fabricație și se permite folosirea tananților produși în țară, îmbunătățîndu-se în același timp rezistența la uzură și impermeabilitatea tălpii. Aci o contribuție însemnată a avut-o corespondentul științific Carol Konerth care a întocmit un studiu special privitor la operațiile de retratare a tălpii, fază care completează procedeu de tăbăcire elaborat de institut. Un alt corespondent științific Adalbert Brettner de la Întreprinderea I.R.P. din Timișoara, a adoptat la uzina Întreprinderii metoda de tăbăcire a pielii de porc pentru fețe de încălțăminte. Și cîte nu se mai pot spune despre astfel de exemple. Ele grăiesc de la sine despre legătura puternică ce există între știință și producție, despre sentimentele tovarășești ce leagă pe savanți și cercetătorii noștri de frunte cu muncitorii și tehnicienii din întreprinderi.

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

„Liniște, aici se în cursuri!” „Liniște, aici se învață!” Astfel de inscripții se pot vedea pe ușile „cabinetului tehnic”, ale laboratoarelor precum și pe ușile coșurilor roșii, ale aproape tuturor atelierelor uzinei de construcții de mașini-unelte „Krasnii Proletari” din Moscova. — Ce înseamnă aceasta? — Lămîntat noi pe Pavel Pișculin, unul din cei mai vechi lucrători ai uzinei, care se ocupă de peste un sfert de veac cu pregătirea și calificarea muncitorilor.

O deosebită atenție se atribuie la cooperativa „Încălțămîntea” — secția confecții — din Timișoara calității produselor. În fotografie: brigada utemistă condusă de tînăra Ionescu Ana, face controlul de calitate a confecțiilor executate.

A apărut Tinărul leninist Nr. 5 — mai 1954 CUPRINSUL ȘTEFAN NICOLAE: Căile și mijloacele ridicării producției noastre agricole. NINA OLTEANU: Lucrările Congresului al XII-lea al Comsomolului Lecții și consultații SERGIU HARTIA: Importanța aplicării agrotehnicii înaintate pentru sporirea fertilității solului Viața U.T.M. SILVIU DAN: Descoperirea rezervei interne, sarcină de seamă a tineretului din industria textilă. *** În toată muncitorii agricole (Scrieri de la secretariat organizațiilor de bază U.T.M.). Din experiența Comsomolului F. MATROSOV: Însușirea de a învinge greutățile. Critică și Bibliografie ION BARNĂ: Însămînțări pe marginea romanului „Un om între oameni”.

